

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

Orationis culmen, & cum diuina sua maiestate coniunctionem euectos, immitte in facieles caligines, & talem nebulam, quæculos excæcat, ne res huius mundi videantur aperiri verò, ut suum videant Creatorem, habeantque magnam cum eo familiaritatem & consuetudinem: alij quidem plus, alij minus, prout ipse Dominus creaturis suis se communicare dignatur. Prius tamen, quàm ad summum montis culmen eos exaltet, detineat per sex dies in inferiori alio gradu, in quorum probet patientiam, ipsique sensim exerceantur, magisque disponantur ad id, quod summum est, accipiendum. Tales esse debere (ut supra est dictum) Magistri spiritus, qui tanquam alter Moyses Christianum populum, & eos, qui hanc orationis viam tenere statuerunt, gubernaturi sunt. Talis fuit Pater noster Balthassar: quem, quia ipse Dominus sicut Moysen elegerat in ducem animarum; hunc ei fauorem, aliosque prædictos exhibuit: qui, quod summe adeo insignes, operæ precium erit, fusiùs eos explicare, ex ijs, quæ idem P. in alijs occasionibus dixit.

§. I.

PRÆMITTAMVS igitur, tanquam fundamentum, fauorem primum, ex quo reliqui proueniunt: quod scilicet ipsum Deum quis habeat Magistrum ac directorem in Oratione, non eo tantum communi ac generali

nerali modo, quo vocatur & reipsa est omnium magister, docetque ac impellit omnes ad orandum; (vt 3. cap. est dictum) sed peculiari alio magis familiari, & suauiori per illustrationes, & inspirationes speciales, immittendo sanctarum cogitationum, affectuumque feruentium imbres, non laborante ipsa anima in hoc diuino cibo quaerendo per mentis discursus, ac meditationes magna adhibita ad id industria & conatu. Quare solebat Pater Balthassar dicere: si Deus ratiocinationem animae in oratione impediat: signum esse, quod ipsemet velit esse eius Magister: ad eam enim ingredi, & ianuis clausis ad eius interiora penetrare est ipsius priuilegium; & ita eius, qui illam creauit proprium, vt neque bono, neque malo spiritui communicetur: quare id esse tutissimum, & ab illusionibus remotissimum, & pax gaudiumque quo tunc anima afficitur, indicium est eius Maiestatis praesentiae. Hoc ipsum clarius adhuc notat ipse in suo libello his verbis: Quinto Februarij, 1569. cum essem in oratione matutina, & penderem detrimentum meum ex absentia cuiusdam serui Dei, hoc internè sensu iniurius Deo est, qui agens cum ipso, existimat sibi nocere, quod deferatur ab hominibus, quando id absque ipsius culpa accidit. Et eodem die, cum facerem Sacrum, eadem cogitatione, ac dolore recurrente, cum eodem interno sensu hoc mihi occurrit: si is, qui te per hominem aliquem dirigebat, tuus vult esse Magister; & per se ipsum te doceat ac dirigere: quoniam

„tibi facit iniuriam? magnum hoc est beneficium
 „& ingentium bonorum præludium: siquidem
 „Deus breui aliquo verbo, & sententia mul-
 „ta complectitur ac docet: & talium oratio est
 „continuata quædam ipsius Dei assistentia, &
 „multum cum reuerentia, & fiducia quæta &
 „resperfa multarum veritatum intelligentia,
 „dulcibus bolis & suauissimis ex orbe ipsius
 „Domini reliquijs, familiaribus cum eodem in
 „iucundissima eius præsentia colloquijs.
 „*a Psal 50.8.* HINC ortum habuit secundum beneficium,
 „quo, ut dixit David, *a occulta suæ diuinitatis, &*
 „*profundæ sapientiæ ipsi manifestauit*, ea ratione
 „& modo, quem doctores scientiæ Mysticæ
 „tradunt. Id ita scriptum reliquit ipse in eo-
 „dem suo libello his verbis: Primò die Martij
 „Anni 1576. cum pridie vesperi egissem cum spi-
 „rituali quadam persona de eo argumento:
 „quid esset visio intellectualis Dei, & mysterio-
 „rum eius: habui vestigium quoddam luminis e-
 „ius, quod mihi dixerat, & sensum quendam te-
 „nerum. ipsam orationem ingressus, sensi Domi-
 „ni præsentiam, ratione quadam ibi manentis, ut nec
 „oculis, nec imaginatione videretur: percipiebatur
 „tamen, & maiori certitudine ac perspicuitate ap-
 „prehendebatur, quàm quod oculis aut imagina-
 „tione videtur. Cuius indicia hæc sunt. Pri-
 „mum, quod hac ratione videtur, plus in ani-
 „ma efficit, quàm quod imaginamur, aut corpo-
 „raliter videmus. Deinde pacem adfert, tantumq;
 „solatium, ut videatur Deus D.N. animam in regnū
 „suum inducere: quæ in tanta foelicitate se collo-
 „cata videns, quam nec cogitasset, nec merita esset,
 „dicit

dicat Domino illud Davidis: *b quid est homo quod* "b psal. 8. 5
memores eius? quomodo visitas eum, & ipsemet "
 Christus dicit, Iustos in die extremi iudicii, cum "
 ipse rationem reddet, cur coelorum regnum eis "
 tradat, dicturos: *c Domine. quando te vidimus ho.* "c Mat. 25
spitem, & collegimus te & c. ita, inquam, ei dicit ani- "37
ma: Domine, quæ tibi obsequia præstiteri; Domi- "
ne, quando tantum bonum ego sum promerita? "
 Tertio, inde exit anima nec sua, nec alicuius alte- "
 rius sed tota eius, qui est omnia, iuxta illud Davi- "
 dis: *d Vnam petij à Domino hanc requiram, ut in-* "d psal. 26.
habitarem in domo Domini: quoniam abscondit me in "4
tabernaculo suo & c. Immissæ illuc animæ incipit "
 Deus illucescere, seseque ostendere; ibi indulget "
 illi & illa iucundatur, ac tenerescit, quod se ipsam "
 ut talem aspiciat, cogitetque de ijs, quos propter "
 ipsam Dominum multo plus diligit, quam pro- "
 pter ipsos, aut si essent sui. Quarto, quod cogitans, "
 an Dæmon eiusmodi benedictionem fingere pos- "
 sit: non potest anima sibi persuadere, rem, à qua se "
 ita quietam reddi, & tam benè cum Deo suo com- "
 poni experitur, à malo spiritu esse. Quinto, ex eo "
 quod anima tunc dicat cum Sancto Petro: *e Do-* "e Mat. 17.
mine bonum est nos hic esse. Fugit omnem somno- "
 lentiam, nec orando defatigatur. Sexto, quod vi- "
 detur sibi experiri in se, quod Sanctus Dionysius "
 dixit cap. 1. de Mystica Theologia: quod nihil in- "
 telligens, omnem transcendat intelligentiam: "
 Hinc enim videtur sibi, nihil scire: inde tamen ad "
 nihil aliud attendere potest; nec potest non esse "
 valde contenta cum eo quod habet: etiam si "
 nec illud videat, aut tangat: quamvis de eo i- "
 pso magis sit certa & maiori cum claritate, "
 quam

quàm de omnibus quæ videt, aut manibus pal-
pat.

Ex his verbis ac sententijs satis apparet, quan-
tam eius intellectui lucem **D E V S** in Oratione
communicaret: siquidem cum ea ingrediebatur
regnum Dei, Paradisum scilicet deliciarum eius,
& talis ex ea exhibat, ut neque suus esset, neque a-
liorum; sed totus Dei, cum quo ita vnitus erat, ut
g¹. Cor. 6. 17 g¹ esset cum eo vnus spiritus. Quare afflictæ cuidam
personæ dixit ipsemet, cum sermo esset de Oratione:
iam diu se in alia Regione viuere intelligens,
ut existimo, de illa Apostoli, quæ dixit: h¹ conuersa-
tionem suam esse in cœlis. Proximum hunc fauorem
secutus est singularissimus alius, quem Deus D. N.
illi exhibuit, certum illum & securum faciens,
quod peruenturus esset ad regnum illud æternum,
& futurus perpetuus eius incola. Ita ipsemet Pater
aperuit Patri Aegidio de Mata, qui missus postea
fuit in Iaponiam, vnde bis illarum Indiarum Procu-
rator redijt, acturus de earum rebus cum Patre no-
stro Generali. Hic, inquam, Pater familiarius ali-
quando cum Patre Balthassare agens de foelici e-
ius animæ sorte, quæ posset esse de sua salute cer-
ta, quæ se tot periculis ingerit, dum egregia adeo
facinora ob Dei amorem aggreditur: ei respon-
dit Pater Balthassar; ego, inquit, verbis claris &
expressis certam & securam habeo meam salutem:
& hæc est insignis quædam Dei Domini nostri mise-
ricordia erga aliquos: quæ potius illis calcar ad-
dit ad currendum, quàm sit frœnum, ut sistant.
Iterum, cum esset in oratione, vidit quandam Bea-
torum processionem, & se ipsum inter eos. Quam
visio-

visionem retulit ipse Superiori suo, cum suæ conscientię rationem redderet; & eandem referunt duæ Societatis nostræ personæ valde insignes: & eiusdem videtur ipsemet meminisse in relatione superius posita, cum dixit, se repente inuenisse in quadā cōgregatione ad beatitudinem destinata: & cohæret cum reuelatione, quam habuit S. Mater Theresia de Iesu, vt cap. 10. est dictum.

QVĪD autem mirum, si tales visiones habens, aliquoties in Ecstasim raperetur, vsu sensuum impedito & suspenso? semel Merina existentem flexis genibus in suo cubiculo, ingressus quidam Pater inuenit stupendo quodam splendore circumdatum, indicium eius, quem habebat interiùs: & iterum frater, qui eius cubiculi curam habebat, ingressus, inuenit absorptum & à sensibus alienatum: ita vt nec exeuntem, nec intrantem Pater aduerterit. Vt autē ipse Pater ad se rediens aduerteret, ab aliquo se fuisse deprehensum, cooperuit frater eius faciem strophio, & ita exiuit. quasi uero Pater postea à fratre illo, num sciret aliquem esse in ipsius cubiculum ingressum? cui cum frater fateretur se ingressum fuisse, iussit eum cælare, quod vidisset. Iterum cum Salmanticæ studeret, aspiciens crucifixum, quem ante se habebat, mansit eleuatus extra se: euenitq; illi ab altero fratre idem, quod nunc de altero retulimus.

PATER Gasparus Asterius in hac prouincia notissimus, retulit, quod cum ipse Minister esset in Professa domo Vallis-Oletanæ, hic P. Balthassar ægorasset: quem cum Infirmarium vesperi utcunq; bene dispositum reliquisset, mane illū absq; ullo sēsū, & quasi mortuū inuenisset: vocati medici

non

non aliud existimare potuerunt, quàm quod esset aliquod deliquium: mansit autem eodem modo usque ad vesperam: & tunc appositis Reliquijs ligni sanctæ Crucis, & alijs, quæ in illa domo sunt, statim ad se redijt; & loquebatur sicut alias, quasi nihil mali passus esset. Ex quo omnes colligebant, non animi deliquium, sed Raptum fuisse: quales in profunda sua oratione habere consueuerat. Et cum alia vice ægrotaret, idem ei accidit: sed cum ipsum ligando torquerent, ut ad se rediret, nec tamen faceret, miserunt proprium tabellarium Metinam, unde recens venerat, interrogatum, quinam ille morbus esset, & an alias eo laborasset: & acceperunt responsum, ne villo remedio erga eum vterentur; nam esse Ecstases illi alias familiares, & quæ per dies etiam aliquot durarent.

DE NIQVE ab eo tempore ambulabat Pater Balthassar, cum maiori, ac viuatiore fide in præsentia Dei sui, recurrens continuè ad Maiestatem diuinam in omnibus rebus suis, conferens cum illo, tanquam cum suo Magistro, eiusq; directionem auxiliumque petens: quæ ratio aptissima est ad eam, quam dicimus animæ cum Deo familiaritatem, & orationem continuam.

QVARE idem Pater Balthassar dicere solebat:
 „orare, est spiritum ad Deum eleuare, eique res omnes nostras familiariter, magnaque cum reuerentia communicare; & maiori cum fiducia, quàm vilius indulgentissimus filius cum sua matre habere potest; & ibi omnia sua preciosa, & vilia; cœlestia, & terrena; quod multum est, & quod modicum cum suo Magistro ac Domino agere, &

con-

conferre; cor suum aperire, totumque illud ita effundere, ut nihil intus remaneat; aperire illi labores suos, peccata, desideria, & quidquid in animo habuerit; & cum eodem solatium & requiem habere sicut amicus solet cum amico, cui fidit; cui omnia sua aperit, bona & mala. Hoc est, quod Scriptura divina appellat *effundere sicut aquam* Thre. 2. 19. *cor ante conspectum Domini*, non ait, sicut oleum, cuius pars aliqua vasi adhærescit; sed sicut aqua, quæ tota effunditur; manifestando scilicet Deo non solum magna, sed etiam parva. cum enim divina eius Providentia omnia gubernet; sine cuius auxilio nihil boni, magni, aut parvi efficere possimus, magnæ prudentiæ est, omnia cum Deo conferre, à quo, quidquid rectum in eis erit, proveniet.

§. II.

EX frequenti hac cum Deo Domino nostro familiaritate provenit, ut alias quoque gratias donaque reciperet, quæ plurimum eum juverunt ad ea, quæ postea in bonum proximorum fecit. Fuit autem inter alia insigne donum confidentiæ, & efficacitatis in petendis & obtinendis à Deo D. N. rebus tam sibi quam proximis necessarijs, quemadmodum ipse in suo libello notavit, dicens: quod cum semel orationem instituisset circa illa verba Christi D. N. *a petite, & accipietis*: a Math. 7. 7. intellexit è coelo ex alto, D. N. nolle, nos esse parcos in petendis donis & gratijs ab ipso: nam talè parcitatem esse Dæmonis tentationem. Et cum semel aliquid peteret pro quodam indigente, audit sibi dici: *cur tu es in petendo parcus si Deus est indando*